

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta právnická
katedra soukromého práva a civilního procesu
Doc. JUDr. Jan Pauly, CSc.
oponent

POSUDEK

disertační práce JUDr. Věry Neradové
„Ochrana soukromí ve zdravotnictví“

Ochrana soukromí obecně a v oblasti zdravotnictví zvláště patří k tématům, která jsou v každé civilizované společnosti bezesporu permanentně aktuální a která proto zasluhují též stálou pozornost. Někdy se zapomíná, že nejde jen o téma právní, sotva kdo však pochybuje o tom, že o právní téma jde. Lze proto na jedné straně hodnotit jako jistě záslužný počin, jestliže si někdo tuto materii zvolí ke zpracování v rámci své disertace. Na druhé straně ovšem tato volba přináší i značné riziko neboť zpracovat je nutné látku značně obtížnou, která ne ve všem je v dosavadní právní vědě zpracována tak důkladně jako jiná témata, jež jsou obvykle v rámci disertací analyzována.

Již na tomto místě jsem nucen konstatovat, že obě tyto stránky se v předložené práci promítají. Vedle pochvaly za výběr tématu a vědeckou odvahu vstoupit tam, kde cesty nejsou zcela vyšlapány, tedy, žel, upozorňuji na to, že v lecčems předložená disertace zaslouží kritiku nad rámec námitek běžných při hodnocení disertačních prací.

To se netýká systematického rozvržení celé práce, které je logické a velmi zdařilé. V meritu se začíná obecnými pojmy osobnosti, lidských, jakož i osobnostních práv a soukromí. Dále se přistupuje k problematice ochrany osobnosti, a to jak v historické retrospektivě, tak zejména v její aktuální právní podobě. V nejobsáhlejší kapitole autorka traktuje ochranu soukromí ve zdravotnictví, zaměřujíc se zejména jednak na zdravotnickou dokumentaci, otázky mlčenlivosti a ochranu soukromí jakožto všeobecného osobnostního práva pacienta a jednak na neoprávněné zásahy do osobnosti fyzické osoby, kde se po vytyčení obecných kritérií neoprávněného zásahu do osobnosti autorka věnuje příkladům takovýchto neoprávněných zásahů, judikatuře, která je jim věnována, a těm z těchto zásahů, s nimiž se v praktickém životě setkáváme. V další rozsáhlé kapitole se pak správně analyzují prostředky ochrany osobnosti v širším slova smyslu, tj. netoliko v jejich soudní podobě, ale

48), je samozřejmě širší. Spíše jako otázku kladu, zda sterilizace představuje zásah pouze do soukromí. O účelnosti mediace (rozebírané na str. 82) jistě není sporu, avšak důrazně s ní nesouhlasím jako s podmínkou pro případný soudní spor. Naopak bych nepodceňoval roli dovolené svépomoci (str. 96), zejména pro posouzení případů, kdy by lékař odmítal poskytnout pomoc právě proto, že bylo svépomoci užito. Konečně opět jen otázkou ke zvážení je, zda by zavedení navrhovaného fixního soudního poplatku (na str. 96) nepředstavovalo na jedné straně riziko vznášení nesmyslně vysokých finančních požadavků na náhradu nemateriální újmy a na druhé straně naopak neodůvodněné znevýhodnění těch, žalobců, kteří vznášejí nároky uměřené.

Přes všechny shora uvedené výhrady a připomínky se přikláním k názoru, že předloženou disertační práci je třeba hodnotit pozitivně. Z jejího obsahu vyplývá, že pro obor svůj význam má, postup řešení problémů je správný, použité metody jsou, jak uvedeno, dokonce nadstandardní, kladně zasluhují hodnotit jak výsledky práce, tak i její původní přínos a rovněž z formálních hledisek práce splňuje požadavky, které na ni jako na disertační práci lze klást. Doporučuji proto, aby předložená disertační práce byla připuštěna k obhajobě a aby v případě úspěchu při této obhajobě, byl její autorce udělen titul Ph.D.

V Praze dne 14. ledna 2012

Doc. JUDr. Jan Pauly, CSc.